

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr. Milanem Podhrázkým v právní věci **žalobce: J. B.**, bytem X, proti **žalované: Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 6. 2016, čj. /42091-MŠ,

t a k t o :

- I.** Rozhodnutí žalované ze dne 27. 6. 2016, čj. /42091-MŠ,
se z r u š u j e a věc se v r a c í žalované k dalšímu řízení.
- II.** Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í

Žalobce se žalobou podanou ke zdejšímu soudu domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí, jímž žalovaná zamítla jeho námitky a potvrdila své předchozí rozhodnutí ze dne 26. 4. 2016, čj. x. Tímto prvostupňovým rozhodnutím žalovaná žalobci podle § 38 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 155/1995 Sb.“), přiznala od 31. 3. 2016 invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně ve výši 7.816 Kč měsíčně, neboť podle posudku OSSZ Mělník poklesla z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pracovní schopnost žalobce o 55 %.

Žalobce v žalobě uvedl, že napadá rozhodnutí žalované v celém rozsahu, neboť není schopen jakékoliv práce, točí se mu hlava a neobejde se bez francouzských holí. Podle žalobce se jeho zdravotní stav nelepší. Žalobce dále namítl, že posudkový lékař dle jeho názoru nedostatečně prostudoval dostupnou zdravotnickou dokumentaci. K žalobě přiložil lékařské zprávy týkající se vyšetření žalobce psychologického (PhDr. D. Š.) a psychiatrického (MUDr. M. K.) z července 2016.

Žalovaná ve vyjádření k žalobě uvedla, že se v předmětné věci jedná o dávku podmíněnou nepříznivým zdravotním stavem a v takovém případě je napadené rozhodnutí závislé především na odborném lékařském posouzení. Ačkoliv žalovaná považuje posudky OSSZ i svého posudkového lékaře za objektivní a zcela dokumentující zdravotní stav žalobce, navrhla provedení důkazu posudkem příslušné posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen „posudková komise“) ve smyslu § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení (dále jen „zákon č. 582/1991 Sb.“).

Při jednání u soudu, z něhož se žalobce omluvil (a souhlasil s projednáním věci bez jeho přítomnosti), žalovaná setrvala na svém písemném vyjádření k žalobě a rozhodnutí ponechala na úvaze soudu s přihlédnutím k závěrům posudku posudkové komise.

Ze správního spisu v dané věci soud ověřil, že žalobce dne 20. 1. 2016 požádal o přiznání invalidního důchodu. Žalovaná žalobci k této žádosti rozhodnutím ze dne 26. 4. 2016, čj. x, přiznala invalidní důchod od 31. 3. 2016 pro invaliditu druhého stupně ve výši 7.816 Kč měsíčně. Vyšla přitom z posudku posudkové lékařské OSSZ Mělník ze dne 29. 2. 2016, čj. LPS/2016/221-ME_CSSZ, podle něhož je hlavní příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s největším dopadem na jeho pracovní schopnost lehká až střední levostranná hemiparéza po ischemické centrální mozkové příhodě, kterou byl postižen v srpnu roku 2015. Posudek postižení žalobce hodnotil jako středně těžké s omezením některých denních aktivit, přičemž jej zařadil pod položku 1c kapitoly VI. přílohy vyhlášky č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (dále jen „vyhláška o posuzování invalidity“), a míru poklesu pracovní schopnosti žalobce stanovil na 55 %.

Proti tomuto prvostupňovému rozhodnutí žalované podal žalobce dne 12. 5. 2016 námitky, v rámci nichž požádal o nové posouzení zdravotního stavu. V rámci řízení o námitkách žalobce pak žalovaná nechala zpracovat posudek oddělením své lékařské posudkové služby. Podle tohoto posudku ze dne 16. 6. 2016, čj. LPS/2016/585-NR-STC_CSSZ, žalobce prodělal v srpnu roku 2015 ischemickou cévní mozkovou příhodu. Po přibližně třech měsících došlo k mírnému ústupu parézy levé dolní končetiny a stabilizaci stavu na úrovni lehké až středně těžké levostranné hemiparézy. Pohyb žalobce je komplikován dalším postižením, stavem po kraniotraumatu s komocí mozkovou (úraz hlavy otřesem mozku) ze dne 28. 3. 2009 s přetrvávajícím periferním vestibulárním syndromem s výraznou poruchou stability omezující denní činnost a posttraumatickou poruchou sluchu vpravo (ztráta 100 % kapacity) doprovázenou tinnitem (ušními šelesty). Celkový pokles kapacity sluchu je dle vyšetření MUDr. K. 26,6 %. Mimo uvedené žalobce trpí polyneuropatií dolních končetin toxometabolické etiologie při chronickém ethylismu. Chůze žalobce je nestabilní a ataktická s podlamováním levé dolní končetiny a žalobce je nucen užívat oporu francouzských holí. Posudek na základě uvedených skutečností potvrdil zařazení postižení žalobce pod položku 1c kapitoly VI. přílohy vyhlášky o posuzování invalidity, přičemž s přihlédnutím ke komorbiditám (následky úrazu s komocí mozkovou, ztráta sluch, tinnitus) a problematického profesního zařazení zvýšila míru poklesu pracovní schopnosti žalobce na 60 % bez další změny dle § 3 a § 4 vyhlášky o posuzování invalidity. Žalovaná pak s odkazem na tento posudek rozhodnutím napadeným nyní projednávanou žalobou námitky žalobce zamítla a své prvostupňové rozhodnutí potvrdila.

Krajský soud v Praze na základě včas podané a přípustné žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán. Vycházel ze skutkového

a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu [§ 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ř. s.“)].

Vzhledem k tomu, že žalobcem uplatněné žalobní námitky se týkají posouzení jeho zdravotního stavu, je nutno předeslat, že posouzení toho, zda se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav či posouzení míry poklesu pracovní schopnosti, je otázkou odbornou a soud si o ní nemůže učinit úsudek sám; tedy sám zdravotní stav žalobce nepřezkoumává, ani tak činit nemůže. Zdravotní stav a pracovní schopnost pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění posuzuje Ministerstvo práce a sociálních věcí, které za tímto účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise (§ 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb.). Posudková činnost předpokládá odborné lékařské znalosti a znalosti z oboru posudkového lékařství. Posudek vypracovaný posudkovou komisí je jedním z důkazů v soudním řízení a soud jej hodnotí podle § 77 odst. 2 ř. s. Nejsou-li namítány jiné vady řízení, správní soud v řízení o žalobě proti rozhodnutí orgánů sociálního zabezpečení ve věci invalidity a změny jejího stupně ověřuje pouze to, zda posudek příslušné posudkové komise je úplný a přesvědčivý (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu čj. 4 Ads 13/2003-54, čj. 6 Ads 158/2012-24, případně čj. 6 Ads 11/2013-20). Požadavek úplnosti, přesvědčivosti a správnosti posudku spočívá v tom, že se posudková komise musí vypořádat se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaný namítá, a musí své posudkové závěry náležitě odůvodnit. Z posudku musí být zřejmé, že zdravotní stav posuzovaného byl komplexně posouzen na základě úplné zdravotnické dokumentace i s přihlédnutím ke všem tvrzeným obtížím, aby nevznikly pochybnosti o úplnosti a správnosti klinické diagnózy. V posudku musí být dále uvedeno, zda zjištěný zdravotní stav zakládá dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, a pokud ano, které zdravotní postižení bylo vzato za jeho rozhodující příčinu v případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je více zdravotních potíží.

Soud s ohledem na výše reprodukovanou argumentaci žalobce doplnil dokazování o posudek posudkové komise ze dne 20. 4. 2017, čj. 2017/968-PH, která po osobním vyšetření žalobce odbornou lékařkou z oboru neurologie a po rozboru předložených lékařských zpráv včetně zpráv předložených v řízení před soudem uzavřela, že k datu vydání žalobou napadeného rozhodnutí byl žalobce invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., přičemž šlo o invaliditu třetího stupně. Posudková komise v posudku po rekapitulaci dosavadního průběhu řízení a relevantních údajů z lékařských zpráv, které byly podkladem jejího posudku, potvrdila závěr posudkové lékařky, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na jeho pracovní schopnost je stav po ischemické cévní mozkové příhodě ze srpna roku 2015, kdy paréza levé dolní končetiny mírně ustoupila a stav se stabilizoval na úrovni lehké až středně těžké levostranné hemiparézy. Posudková komise rovněž potvrdila zařazení postižení žalobce pod položku 1c kapitoly VI přílohy vyhlášky o posuzování invalidity, jakož i stanovenou míru poklesu pracovní schopnosti 60 %. Oproti předchozímu posudkovému zhodnocení zdravotního stavu žalobce nicméně posudková komise považuje za nutné přihlédnout též k přetrvávající organické poruše nálady, tedy organickému postižení centrální nervové soustavy se zhoršováním paměťových funkcí, na základě něhož posudková komise podle § 3 odst. 1 vyhlášky o posuzování invalidity zvýšila míru poklesu pracovní schopnosti žalobce o 10 % na celkových 70 %. Podle posudkové komise tak žalobce není schopen práce ani za zcela mimořádných podmínek.

S ohledem na uvedené závěry posudku posudkové komise, v nichž soud neshledal žádné zjevné vady (naopak hodnotí posudek jako přesvědčivý, logický a vycházející z úplných podkladů), je nutno uzavřít, že napadené rozhodnutí je nezákonné, neboť vychází

z nesprávně zjištěného skutkového stavu. Žalovaná v napadeném rozhodnutí nedostatečně zohlednila organickou poruchu nálady žalobce (organické postižení CNS s deteriorací mnestických funkcí) a jeho význam pro hodnocení zdravotního stavu žalobce. Proto soud napadené rozhodnutí zrušil jako nezákonné (§ 78 odst. 1 s. ř. s.).

V navazujícím řízení, v němž je vázána právním názorem vysloveným v tomto zrušujícím rozsudku (§ 78 odst. 5 s. ř. s.), žalovaná bude povinna mezi podklady svého rozhodnutí přihlídnout i k citovanému posudku posudkové komise ze dne 20. 4. 2017 (§ 78 odst. 6 s. ř. s.).

O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměla úspěch. Žalobci, který byl ve věci úspěšný, žádné náklady v řízení nevznikly. Proto soud rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Praze dne 18. října 2017

JUDr. Milan Podhrázký, v. r.
samosoudce

Za správnost:
B. K.